

ארידור כשרהאוצר
לשראוצר אסור לפחדו

● **ואז המילחמה הצילה את המצב.**

יצאנו מהמיתון ההוא בעיקבות השרי נויים הכלכליים של מילחמת-ששת הימים, ואיש איננו יכול להציע מילחמה כפיתרון כלכלי. או השאלה היא איך יצאו מהמיתון הזה. וגם כשייצאו מהמיתון, בינתיים המשק ייפגע. במשק הישראלי יש תופעה מיוחדת שלא קיימת באופן כללי-המור במשקים אחרים. זו תופעת הירידה. כשיש מיתון אנשים פשוט יורדים לחו"ל.

● **למה זה צריך להפריע?**

אנחנו מאבדים יהודים בארץ.

● **אבל זה עניין סוליטרי, לא כלכלי.**

זו שאלה של רצוננו שיהיו כאן מכ" סימום של יהודים.

● **אבל זו בכל זאת בעייה מדינית.**

אייאפשר להתעלם מההשפעות של המדיניות הכלכלית על הירידה. אני מתגאה בכך שבשנים שהייתי שרהאוצר צר הירידה נכלמה, וירדה בקצב משמעותי לקראת 82-83, למרות מילחמת-הלבנון.

● **אני זוכר שלפני הבחירות דיברו על מדיניות שכולמת ירידה. לא שמעתי דיבורים כאלה בהקשר למלכיים המ" תוכננים בשבוע הזה. הירידה היא חלק מהבעיות החמורות ביותר של המדינה. יש לה היבט לאומי וגם כלכלי.**

● **באיזה היבט כלכלי מודי בר?**

אנחנו משקיעים בניורד עד שהוא יורד, וזה הולך לאיבוד, בצורת כוח" אדם שיכול לפתח את המשק. ומותר, וחייבים, לקחת את בעיית הירידה כשי" קול במדיניות הכלכלית. וזאת אחת הסיבות שהמדינה איננה יכולה להר" שות לעצמה מיתון ואבטלה משמ" עותיים.

● **אולי המצב הקשה הזה נר" צר בגלל הבחירות? במשך חר" רשים לא הכינו תוכנית ולא פעלו, ודחו הכל לתקופה שא" חרי הבחירות.**

אינני יודע אם דחו תוכניות בגלל הבחירות. אם דחו פיתוח בגלל הבחירות, או הכל שלא דחו אותו יותר. אני רוצה להזכיר שאנחנו לא אחרי בחירות, אלא לפני בחירות להסתדרות. שרהאוצר הנוכחי הורה ביולי השנה, שדחה את ביצוע התוכנית הכלכלית של 1985, בהיותו ראש-משלה, בגלל הבחירות להסתדרות, שהיו באפריל 1985.

● **כלומר, בלשון חר"משמעותית, הוא נר" הל כלכלת בחירות להסתדרות.**

לא הופתעתי מזה, ואני לא אופתע אם הוא ינהל כלכלת-בחירות כשר" אוצר.

● **אבל הוא מראש נכנס ל" מישרד-האוצר כדי להציל את "בור", למשל.**

הוא נכנס כי המפלגה היתה מא" חוריו בנושא הזה, עם אקדח טעון מכונן אל גבו.

● **אמרת שמי שמוכן להיות שר- האוצר, זה מגיע לו, שיהיה. יחד עם זאת, הבעייה של הצלת מיפעל כסדר" גודל של כור, רחוקה מלהיות בעייה מיפלגתית. האינטרס של מדינת-יש" ראל הוא שמיפעל כזה לא יקרוס. יחד עם זה, המדינה צריכה למנוע את קריסתו מתנאים המתחייבים מגודל ומהות הסיוע שלה.**

כל שרהאוצר היה צריך לפעול כנר" שא של כור. ההנחה של אלה שדחפו את פרס לתפקיד היתה, שהוא יעזור בתנאים קלים יותר, ואולי היו הנחות סמיות מהעין ולא רחוקות מהלב. אני מתכוון דווקא לחברי מיפלגתו של פרס. היו להם ודאי גם שיקולים לא- כלכליים בנושא.

● **היית לוקח עכשיו תפקיד של שר-אוצר?**

תודה לאל, אני פטור מהתפקיד הזה, ולא היה עולה על דעתי להעניש את עצמי עונש כזה פעמיים.

● **זה התפקיד הכי-כפוי-טרי בה?**

זה תפקיד כפוי טובה. בלי קשר לשאלה של אם הצעד של

הריבית הזאת תרמה תרומה מכרעת למשבר שפקד היום אלפי מיפעלים ועסקים.

שום מיפעל איננו מסוגל לשלם ריי בית של 40-30 אחוז ריאלי לשנה. והיו תקופות שהריבית החריגה עברה את ה-100%.

● **אבל בכל זאת יש מיפעלים שמחזיקים מעמד.**

כי הם לא נכנסו לחובות חריגים. אבל פירוש הרבר שגם המיפעלים הא" לה אינם מסוגלים להתרחב, כי מצעו

פחות בכלל, לא ערים היום לחומרת פחות מעוקר, שגם הוא מתכרסם, אם הוא הופך לשיטה.

כשביצעו פיתוח ביולי '85, ואחר-כך ייצבו את המטבע, זה יעיל לייצוב האינפלציה, אבל אם לחצי הפיתוח הופכים לשיטה, לא מדובר כאן במדיי ניות שכר וגם לא במדיניות כלכלית. ויתכן שגם לא ערים לנושא מבחינת חומרתו המעשית, אם כי בתיאוריה מתחילים להבין יותר.

אפשר לראות את זה כשאנחנו בורקים מה היה שיעור הפיתוחים בהיסטוריה של 20-30 השנים האחר רונות. הרי בסך-הכל היו פיתוחים במ" אות אלפי אחוזים, ובכל פעם שנדרש פיתוח נוסף, פירוש הרבר שהפיתוח איננו פותר את הבעייה. וכאשר הקפאו את שער-החליפין כאמת, נכלמה האינ- פלציה.

● **אבל עכשיו המצב קשה יותר.**

ככמה מובנים כן.

● **באילו מובנים?**

היום המשק נמצא במשבר רציני מבחינת שער-הריבית. התוכנית הכלכלית של יולי '85 לא קבעה יעד לגבי שער הריבית. קבעו יעדים לשער- החליפין, התקציב, השכר. לא קבעו יעד לגבי גובה הריבית במשק. זו היתה שגיאה נוראה, שמפניה הוחרנו בווע" דת-הכספים של הכנסת, ברכומו, וגם לפני כן, במסגרת תוכנית הדולר" ריוציה. מאז '85 התקיימו במשק ברור" כלל שיעורי ריבית-ריאלית של עש" רות אחוזים, וזה ללא תקדים בעולם הכלכלי המודרני, שלא נחסות המאפ" יו.

בסיגנון צר"ציל הייתי אומר: מעולם לא היו כה רבים חייבים כה הרבה ריבית ללא הצדקה כלכלית.

את ההתמטטות עליידי אי-לקיחת אשראי.

מיפעלים מתמוטטים ואחרים אינם מתפתחים. התוצאה היא קיפאון בצמי" חה, ונוסף לזה תוצאות צפויות של פיי חות, כלומר אינפלציה.

אפשר היה לטפל בנושא הריבית בצורה הפוכה. לא היתה חובה כלכלית לקיים במשק ריבית כזאת, ואסון כזה לא היה במשק מאז המיתון של אמצע שנות ה'60.

הריבית הזאת תרמה תרומה מכרעת למשבר שפקד היום אלפי מיפעלים ועסקים.

שום מיפעל איננו מסוגל לשלם ריי בית של 40-30 אחוז ריאלי לשנה. והיו תקופות שהריבית החריגה עברה את ה-100%.

● **אבל בכל זאת יש מיפעלים שמחזיקים מעמד.**

כי הם לא נכנסו לחובות חריגים. אבל פירוש הרבר שגם המיפעלים הא" לה אינם מסוגלים להתרחב, כי מצעו

פחות בכלל, לא ערים היום לחומרת פחות מעוקר, שגם הוא מתכרסם, אם הוא הופך לשיטה.

כשביצעו פיתוח ביולי '85, ואחר-כך ייצבו את המטבע, זה יעיל לייצוב האינפלציה, אבל אם לחצי הפיתוח הופכים לשיטה, לא מדובר כאן במדיי ניות שכר וגם לא במדיניות כלכלית. ויתכן שגם לא ערים לנושא מבחינת חומרתו המעשית, אם כי בתיאוריה מתחילים להבין יותר.

אפשר לראות את זה כשאנחנו בורקים מה היה שיעור הפיתוחים בהיסטוריה של 20-30 השנים האחר רונות. הרי בסך-הכל היו פיתוחים במ" אות אלפי אחוזים, ובכל פעם שנדרש פיתוח נוסף, פירוש הרבר שהפיתוח איננו פותר את הבעייה. וכאשר הקפאו את שער-החליפין כאמת, נכלמה האינ- פלציה.

● **אבל עכשיו המצב קשה יותר.**

ככמה מובנים כן.

● **באילו מובנים?**

היום המשק נמצא במשבר רציני מבחינת שער-הריבית. התוכנית הכלכלית של יולי '85 לא קבעה יעד לגבי שער הריבית. קבעו יעדים לשער- החליפין, התקציב, השכר. לא קבעו יעד לגבי גובה הריבית במשק. זו היתה שגיאה נוראה, שמפניה הוחרנו בווע" דת-הכספים של הכנסת, ברכומו, וגם לפני כן, במסגרת תוכנית הדולר" ריוציה. מאז '85 התקיימו במשק ברור" כלל שיעורי ריבית-ריאלית של עש" רות אחוזים, וזה ללא תקדים בעולם הכלכלי המודרני, שלא נחסות המאפ" יו.

בסיגנון צר"ציל הייתי אומר: מעולם לא היו כה רבים חייבים כה הרבה ריבית ללא הצדקה כלכלית.

את ההתמטטות עליידי אי-לקיחת אשראי.

מיפעלים מתמוטטים ואחרים אינם מתפתחים. התוצאה היא קיפאון בצמי" חה, ונוסף לזה תוצאות צפויות של פיי חות, כלומר אינפלציה.

אפשר היה לטפל בנושא הריבית בצורה הפוכה. לא היתה חובה כלכלית לקיים במשק ריבית כזאת, ואסון כזה לא היה במשק מאז המיתון של אמצע שנות ה'60.

● **אבל בכל זאת יש מיפעלים שמחזיקים מעמד.**

כי הם לא נכנסו לחובות חריגים. אבל פירוש הרבר שגם המיפעלים הא" לה אינם מסוגלים להתרחב, כי מצעו

פחות בכלל, לא ערים היום לחומרת פחות מעוקר, שגם הוא מתכרסם, אם הוא הופך לשיטה.

כשביצעו פיתוח ביולי '85, ואחר-כך ייצבו את המטבע, זה יעיל לייצוב האינפלציה, אבל אם לחצי הפיתוח הופכים לשיטה, לא מדובר כאן במדיי ניות שכר וגם לא במדיניות כלכלית. ויתכן שגם לא ערים לנושא מבחינת חומרתו המעשית, אם כי בתיאוריה מתחילים להבין יותר.

אפשר לראות את זה כשאנחנו בורקים מה היה שיעור הפיתוחים בהיסטוריה של 20-30 השנים האחר רונות. הרי בסך-הכל היו פיתוחים במ" אות אלפי אחוזים, ובכל פעם שנדרש פיתוח נוסף, פירוש הרבר שהפיתוח איננו פותר את הבעייה. וכאשר הקפאו את שער-החליפין כאמת, נכלמה האינ- פלציה.

הריבית הזאת תרמה תרומה מכרעת למשבר שפקד היום אלפי מיפעלים ועסקים.

שום מיפעל איננו מסוגל לשלם ריי בית של 40-30 אחוז ריאלי לשנה. והיו תקופות שהריבית החריגה עברה את ה-100%.

● **אבל בכל זאת יש מיפעלים שמחזיקים מעמד.**

כי הם לא נכנסו לחובות חריגים. אבל פירוש הרבר שגם המיפעלים הא" לה אינם מסוגלים להתרחב, כי מצעו

פחות בכלל, לא ערים היום לחומרת פחות מעוקר, שגם הוא מתכרסם, אם הוא הופך לשיטה.

כשביצעו פיתוח ביולי '85, ואחר-כך ייצבו את המטבע, זה יעיל לייצוב האינפלציה, אבל אם לחצי הפיתוח הופכים לשיטה, לא מדובר כאן במדיי ניות שכר וגם לא במדיניות כלכלית. ויתכן שגם לא ערים לנושא מבחינת חומרתו המעשית, אם כי בתיאוריה מתחילים להבין יותר.

אפשר לראות את זה כשאנחנו בורקים מה היה שיעור הפיתוחים בהיסטוריה של 20-30 השנים האחר רונות. הרי בסך-הכל היו פיתוחים במ" אות אלפי אחוזים, ובכל פעם שנדרש פיתוח נוסף, פירוש הרבר שהפיתוח איננו פותר את הבעייה. וכאשר הקפאו את שער-החליפין כאמת, נכלמה האינ- פלציה.

● **אבל עכשיו המצב קשה יותר.**

ככמה מובנים כן.

● **באילו מובנים?**

היום המשק נמצא במשבר רציני מבחינת שער-הריבית. התוכנית הכלכלית של יולי '85 לא קבעה יעד לגבי שער הריבית. קבעו יעדים לשער- החליפין, התקציב, השכר. לא קבעו יעד לגבי גובה הריבית במשק. זו היתה שגיאה נוראה, שמפניה הוחרנו בווע" דת-הכספים של הכנסת, ברכומו, וגם לפני כן, במסגרת תוכנית הדולר" ריוציה. מאז '85 התקיימו במשק ברור" כלל שיעורי ריבית-ריאלית של עש" רות אחוזים, וזה ללא תקדים בעולם הכלכלי המודרני, שלא נחסות המאפ" יו.

בסיגנון צר"ציל הייתי אומר: מעולם לא היו כה רבים חייבים כה הרבה ריבית ללא הצדקה כלכלית.

את ההתמטטות עליידי אי-לקיחת אשראי.

מיפעלים מתמוטטים ואחרים אינם מתפתחים. התוצאה היא קיפאון בצמי" חה, ונוסף לזה תוצאות צפויות של פיי חות, כלומר אינפלציה.

אפשר היה לטפל בנושא הריבית בצורה הפוכה. לא היתה חובה כלכלית לקיים במשק ריבית כזאת, ואסון כזה לא היה במשק מאז המיתון של אמצע שנות ה'60.

● **אבל בכל זאת יש מיפעלים שמחזיקים מעמד.**

כי הם לא נכנסו לחובות חריגים. אבל פירוש הרבר שגם המיפעלים הא" לה אינם מסוגלים להתרחב, כי מצעו

פחות בכלל, לא ערים היום לחומרת פחות מעוקר, שגם הוא מתכרסם, אם הוא הופך לשיטה.

כשביצעו פיתוח ביולי '85, ואחר-כך ייצבו את המטבע, זה יעיל לייצוב האינפלציה, אבל אם לחצי הפיתוח הופכים לשיטה, לא מדובר כאן במדיי ניות שכר וגם לא במדיניות כלכלית. ויתכן שגם לא ערים לנושא מבחינת חומרתו המעשית, אם כי בתיאוריה מתחילים להבין יותר.

אפשר לראות את זה כשאנחנו בורקים מה היה שיעור הפיתוחים בהיסטוריה של 20-30 השנים האחר רונות. הרי בסך-הכל היו פיתוחים במ" אות אלפי אחוזים, ובכל פעם שנדרש פיתוח נוסף, פירוש הרבר שהפיתוח איננו פותר את הבעייה. וכאשר הקפאו את שער-החליפין כאמת, נכלמה האינ- פלציה.

● **אבל עכשיו המצב קשה יותר.**

ככמה מובנים כן.

● **באילו מובנים?**

היום המשק נמצא במשבר רציני מבחינת שער-הריבית. התוכנית הכלכלית של יולי '85 לא קבעה יעד לגבי שער הריבית. קבעו יעדים לשער- החליפין, התקציב, השכר. לא קבעו יעד לגבי גובה הריבית במשק. זו היתה שגיאה נוראה, שמפניה הוחרנו בווע" דת-הכספים של הכנסת, ברכומו, וגם לפני כן, במסגרת תוכנית הדולר" ריוציה. מאז '85 התקיימו במשק ברור" כלל שיעורי ריבית-ריאלית של עש" רות אחוזים, וזה ללא תקדים בעולם הכלכלי המודרני, שלא נחסות המאפ" יו.

בסיגנון צר"ציל הייתי אומר: מעולם לא היו כה רבים חייבים כה הרבה ריבית ללא הצדקה כלכלית.

את ההתמטטות עליידי אי-לקיחת אשראי.

מיפעלים מתמוטטים ואחרים אינם מתפתחים. התוצאה היא קיפאון בצמי" חה, ונוסף לזה תוצאות צפויות של פיי חות, כלומר אינפלציה.

אפשר היה לטפל בנושא הריבית בצורה הפוכה. לא היתה חובה כלכלית לקיים במשק ריבית כזאת, ואסון כזה לא היה במשק מאז המיתון של אמצע שנות ה'60.

● **אבל בכל זאת יש מיפעלים שמחזיקים מעמד.**

כי הם לא נכנסו לחובות חריגים. אבל פירוש הרבר שגם המיפעלים הא" לה אינם מסוגלים להתרחב, כי מצעו

פחות בכלל, לא ערים היום לחומרת פחות מעוקר, שגם הוא מתכרסם, אם הוא הופך לשיטה.

כשביצעו פיתוח ביולי '85, ואחר-כך ייצבו את המטבע, זה יעיל לייצוב האינפלציה, אבל אם לחצי הפיתוח הופכים לשיטה, לא מדובר כאן במדיי ניות שכר וגם לא במדיניות כלכלית. ויתכן שגם לא ערים לנושא מבחינת חומרתו המעשית, אם כי בתיאוריה מתחילים להבין יותר.

אפשר לראות את זה כשאנחנו בורקים מה היה שיעור הפיתוחים בהיסטוריה של 20-30 השנים האחר רונות. הרי בסך-הכל היו פיתוחים במ" אות אלפי אחוזים, ובכל פעם שנדרש פיתוח נוסף, פירוש הרבר שהפיתוח איננו פותר את הבעייה. וכאשר הקפאו את שער-החליפין כאמת, נכלמה האינ- פלציה.

אבל עכשיו המצב קשה יותר.

„עכשיו לא צריך לפחד, צריך להוריד את שערי הריבית במשק למיזמים מערביים“

גם אני חושב שלא היה צריך לעשות פחות, אבל להגיד שאני מתקנא? אני לא מתקנא.

● **אבל מצד שני מצב כזה הוא גם אתגר.**

כן, בתנאי שנוהרים מפיתרונות שיגרתיים. כי יש בעייה תיאורטית ומ" עשית. הבעייה התיאורטית היא שיש כלכלנים ויועצים של סיפרי-הלימוד, ושם כתוב שכרי לעזור לייצוא, דרוש פחות. בסיפרי-הלימוד יש גם פרק על מה עושה הצמרת-שכר אוטומאטית, ומה עושה עליית-שכר לאינפלציה. אבל לא מלמדים ביחד את הפרק מה עושה פחות לעליית השכר, ולכן מי שנותנים את העצות על פחות, מוכנים לתת עצות כאלה כל תקופת זמן, ולי

● **פרס לוקח לעצמו את הק" רדיט על בלימת האינפלציה.**

בהתחלה ניסו לפתור את האינפ" לציה, שפרס קיבל ב'1984, בעזרת עיסוקת-החילה למיניהן והן נכשלו לפי סדר, העיסקה הראשונה, השנייה והש" לישית. ואז עברו לתוכנית הכלכלית של יולי 1985, וביצעו בה פחות תוך ייצוב שער-החליפין, ובוה קיבלו את

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה באינ" פלציה. אבל זה אופייני למשק הישראלי, ובסיפרי-הלימוד הכלליים אין פרק מיוחד על התכונות של המשק הישראלי, וחלק מהפרופוסורים שלנו, וכל מיני אינטרסנטים כלכליים, הול" כים בדרכים השיגרתיות של פחות אתמול, היום ומחר, רק לא בשבת.

זה גורם לכך שעודף כסף, הנובע מגרעון בתקציב, גורם לגידול בייבוא, אבל לאו דווקא לעלייה חדה בא